

מסכת אהלוֹת

פרק ז משנה ב

כל שפועי אהליו, כאהליין. אהל שהוא שופע ויורד, וכלה עד
כאצבע, טמאה באهل, כלים שפתחת השפוע, טמאים. טמאה
תחת השפוע, כלים שבأهل, טמאין. טמאה מתוכו, הנוגע בו
מתוכו, טמא טמאת שבעה. ומאחוריו, טמא טמאת ערב.
טמאה מאחוריו, הנוגע בו מאחוריו, טמא טמאת שבעה.
מתוכו, טמא טמאת ערב. כחציו זית מתוכו וכחציו זית
מאחוריו, הנוגע בו, בין מתוכו בין מאחוריו, טמא טמאת
ערב. מקצתו מרדך על הארץ, טמאה תחתיו או על גביו,
טמאה בזקעת ועולה, בזקעת ויורדת. אהל שהוא נטוי בעלה,
מקצתו מרדך על הארכבה שבין בית לעלה, רבי יוסי אומר,
מציל. רבי שמואון אומר, איןנו מציל, עד שאין הוא נטוי בנטית
הأهل:

